

Kirje

1.11.2024

VN/20468/2024
VN/20468/2024-VM-19

Opetus- ja kulttuuriministeriö

Valtiovarainministeriön vastaus kyselyyn

Vastaukset vietäväksi Lausuntopalveluun:

Kysymys 1: Mitä teoksia ja muita suojan kohteita hyvitysvelvollisuuden tulisi koskea, kun otetaan huomioon tietoyhteiskuntadirektiivin 2 artiklan ja 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan säännökset?

Tietoyhteiskuntadirektiivin 2 artiklan mukaan tekijöillä on teostensa osalta yksinoikeus kappaleen valmistamiseen. Sama oikeus on esittäjillä esitystensä tallenteiden osalta, äänitetuottajilla äänitteidensä osalta, elokuvatuottajilla elokuviensa osalta sekä yleisradio-organisaatioilla lähetystensä tallenteiden osalta. Yksityisen kopioinnin hyvitysjärjestelmän ulkopuolelle jäävät tietokannat ja tietokoneohjelmat, jotka eivät kuulu tietoyhteiskuntadirektiivin soveltamisalaan ja joista säädetään erikseen tietokantadirektiivissä (96/9/EY) ja tietokoneohjelmadirektiivissä (91/250/ETY, 2009/24/EU). Direktiivin 5 artiklan 2 a- ja b-kohdassa tarkoitettu sopiva hyvitys voidaan DSM-direktiivin 16 artiklan nojalla maksaa myös kustantajille siirtyneiden oikeuksien perusteella.

On syytä huomata, että 2 artiklan mukaisen kappaleen valmistamisoikeuden ulkopuolelle jää tietoyhteiskuntadirektiivin 5 artiklan 1 kohdan ulkopuolelle tilapäinen kappaleen valmistus, eikä tilapäisestä kopioinnista siten tule maksaa hyvitystä.

Sopivan hyvityksen määräytymisestä säädetään tietoyhteiskuntadirektiivin 35 johdantokappaleessa. Kyseisen johdantokappaleen mukaan sopivan hyvityksen muotoa, yksityiskohtaisia järjestelyjä ja mahdollista tasoa määritettäessä olisi otettava huomioon kunkin tapauksen erityisolosuhteet. Näitä olosuhteita arvioitaessa käyttökelpoinen peruste voi olla kyseisestä toimesta oikeudenhaltijoille mahdollisesti aiheutuva haitta. Mikäli oikeudenhaltijat ovat jo saaneet maksun jossakin muussa muodossa, esimerkiksi osana lisenssimaksua, mitään erityistä tai erillistä maksua ei voida edellyttää. Sopivan hyvityksen tason määrittämisessä olisi otettava täysin huomioon, missä määrin direktiivissä tarkoitettuja teknisiä suojaustoimenpiteitä on käytetty. Tietyissä tilanteissa, joissa oikeudenhaltijalle koitua haitta on vähäinen, ei veloitetta maksun suorittamiseen voi syntyä.

Tietoyhteiskuntadirektiivin 38 johdantokappaleessa säädetään lisäksi tätä täsmentävästi, että jäsenvaltioilla olisi oltava oikeus säätää poikkeuksesta tai rajoituksesta kappaleen valmistamista koskevaan oikeuteen silloin, kun kyseessä on tietynlainen kappaleen valmistaminen äänite-, kuvatallenne- ja audiovisuaalisesta aineistosta yksityiseen käyttöön sopivaa hyvitystä vastaan. Tähän voi sisältyä oikeudenhaltijoiden menetysten korvausjärjestelmien käyttöönotto tai jatkaminen.

Postiosoite
Postadress
Postal Address
Valtiovarainministeriö

Käyntiosoite
Besöksadress
Office

Puhelin
Telefon
Telephone

Faksi
Fax
Fax

s-posti, internet
e-post, internet
e-mail, internet

PL 28
00023 Valtioneuvosto

Snellmaninkatu 1 A
Helsinki

0295 16001
+358 295 16001

kirjaamo.vm@gov.fi

Edellä kuvatun perusteella on siten selvää, että 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu yksityisen kopioinnin hyvitysjärjestelmän lähtökohtana tulisi olla tekijöiden menetysten korvaaminen, ja että jos teki-
jöille aiheutuva haitta jää vähäiseksi, ei erilliseen hyvitysjärjestelmään ole tarvetta. Lisäksi on selvää, että
jos kappaleen valmistaminen tapahtuu oikeudenhaltijan luvalla (ns. lisensioitu käyttö), niin se ei kuulu
yksityistä kopiointia koskevan rajoituksen piiriin eikä sitä tule korvata hyvitysjärjestelmän perusteella. Tie-
toyhteiskuntadirektiivin 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaan olisi myös otettava huomioon sopivan
hyvityksen osalta, onko sovellettu tai jätetty soveltamatta teknisiä toimenpiteitä kyseiseen teokseen.

Järjestelmä on syntynyt aikakautena, jolloin musiikkilevyjen ostamisen sijaan kuluttajat valmistivat ystä-
villeen ja tuttavilleen kopioita levyjen ostamisen sijaan ja televisiosta tallennettiin elokuvia vuokraamisen
sijaan. Tämä käytäntö oletettiin vaikuttavan kielteisesti erityisesti muusikin ja elokuvan kulutukseen ja
näin ollen myös tekijöiden ja muiden oikeudenhaltijoiden ansiotuloihin.

1980 alkaen n. 2000-luvulle asti yksityinen kopiointi oli laajamittaista. Sen jälkeen on kuitenkin tapahtu-
nut yksityiseen kopiointiin ja sitä kautta hyvitysjärjestelmään laajasti vaikuttava kehitys. Suoratoistopalve-
luiden yleistymisen myötä taloudellisesti merkittävä yksityinen kopiointi on vähentynyt vahvasti. Tämän
osoittaa myös Suomessa tehdyt tutkimukset yksityisen kopioinnin yleisyydestä.

Kysymys 2: Minkälainen kopiointi yksityiseen käyttöön kuuluu mielestänne hyvitysvollisuuden piiriin ts. minkälaisen aineiston kopiointi ja minkälaista tekniikkaa käyttäen?

analoginen – analoginen, esim. painetun aineiston valokopiointi

analoginen – digitaalinen, esim. painetun aineiston skannaus

digitaalinen-analoginen, esim. sähköisesti tallennetun aineiston tulostaminen paperille

**digitaalinen – digitaalinen, esim. tietoverkossa olevan aineiston tallentaminen puhelimen muisti-
kortille tai pilvipalveluun**

Tietoyhteiskuntadirektiivin 5 artiklan 2 kohdan b alakohta koskee kappaleiden valmistamisen yksityiseen
käyttöön kuitenkin siten, että valokopiointia koskevan hyvityksen osalta säädetään 5 artiklan 2 kohdan a
alakohdassa ja soveltuu myös valokopiointiin muuhun tarkoitukseen kuin yksityiseen tarkoitukseen. Tie-
toyhteiskuntadirektiivin 5 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukainen hyvitys maksetaan Suomessa valoko-
piointia koskevan sopimuslisenssijärjestelmän muodossa.

**Kysymys 3: Jos hyvitys toteutetaan tallennusalustamalla, niin mitkä laitteet, tallennusalustat ja
palvelut tulisi sisällyttää hyvitysmaksun piiriin (esim. älypuhelin, tietokone, monitoimilaitte, tallen-
tava digisovitin, ulkoinen kiintolevy, muistitikku, ulkoinen tallennuspalvelu, tallennettava CD tai
DVD, MP3-soitin)?**

**Tulisiko maksun koskea kaikkia laitteita, tallennusalustoja tai palveluita vai voitaisiinko jotain
niistä sulkea maksun ulkopuolelle yleisesti tai joissain tapauksissa? Millä perusteella (ks. jäljem-
pänä maksun suuruuteen vaikuttavista tekijöistä)?**

Tietoyhteiskuntadirektiivi jättää jäsenvaltioille liikkumavaraa hyvitysjärjestelmän yksityiskohtien osalta.
Laitepohjaisesta hyvitysmaksujärjestelmästä luovuttiin vuonna 2014 pitkälti siksi, että laitepohjainen jär-
jestelmä oli tullut tiensä päähän teknisen konvergenssin ja samanaikaisen divergenssin johdosta. Mitkä
laitteet ovat esimerkiksi monitoimilaitteita? Ja miten älypuhelin eroaa monitoimilaitteesta tai mitkä laitteet
ovat taikka eivät ole tietokoneita? Esimerkiksi auto ei ole tietokone, mutta auto voi sisältää tietokoneen.

Historiallinen syy sille, että tekijänoikeusjärjestelmässä 1980-luvulla otettiin käyttöön C- ja VHS-kasettei-
hin kohdistuva maksujärjestelmä lienee ollut se, että näitä ei juuri tuolloin käytetty muuhun tarkoitukseen
kuin yksityistä kopiointia varten. Samaa ei voi sanoa esimerkiksi älypuhelimista tai tietokoneista. Linkki
laitteiden ja yksityisen kopioinnin välillä näyttää näin ollen ajan myötä kadonneen. Tämä ongelma ei ole
muuttunut vuoden 2014 jälkeen eikä tästä syystä ole syytä palauttaa hyvitysmaksujärjestelmää aikai-
semmassa tai laajennetussa muodossa.

Maksun keräämisen ja oikeudenhaltijoille tilittämisen osalta olisi tarkkaan arvioitava mahdollisista vaihto-
ehtoisista järjestelmistä aiheutuva hallinnollinen taakka ja kustannukset eri osapuolille, kuten esimerkiksi
maahantuojille, myyjille, Tullille, palveluntarjoajille, tekijänoikeusjärjestöille ym. ja jotka aiheutuvat rapor-

toinnista, tilityksestä, valvonnasta, tietojärjestelmämuutoksista ja muusta toiminnasta ja että perintäjärjestelmän hallinnolliselle taakalle annetaan merkittävää painoarvoa mahdollisen vaihtoehdoisen mallin arvioinnissa.

Kysymys 4: Olisiko tallennusalustamallin sijasta tai ohessa mahdollista periä hyvitysmaksua niiltä yksityishenkilöiltä, joilla on Suomessa laajakaista tai mobiililaajakaista (jäljempänä nettiliittymämalli), koska internetin kautta puhelimeen, tabletille, tietokoneeseen ja pilvipalveluun tehtävä kopiointi edellyttää jonkinlaista liittymää?

Onko nettiliittymämallilla mahdollista kerätä hyvitysmaksua kattavasti niiltä yksityishenkilöiltä, jotka voivat valmistaa kopioita yksityiseen käyttöön? Jos ei, mainitse esimerkkejä pois jäävistä tilanteista.

Internet- tai puhelinliittymällä itsessään ei ole mitään tekemistä yksityisen kopioinnin kanssa, joten tästä näkökulmasta katsoen olisi epäselvää, miksi liittymän omistaminen antaisi aiheutta yksityisen kopioinnin hyvitysmaksulle. Liittymähaltijoihin kohdistuvat maksut käsittelevät lisäksi eriarvioisesti niitä, jotka voivat hyötyä työnantajansa tarjoamasta liittymästä ja joihin näin ollen ei käytännössä voitaisi kohdistaa maksua.

Kysymys 5: Miten varojen kerääminen tulisi järjestää muissa kuin tallennusalustamallissa tai nettiliittymämallissa niin, että varat voitaisiin viime kädessä kerätä vain niiltä yksityishenkilöiltä, jotka voivat valmistaa kopioita yksityiseen käyttöönsä?

Kysymys 6: Tulisiko maksuvelvollisuus tallennusalustamallissa kohdentaa kaikkiin laitteiden ja tallennusalustojen valmistajiin, maahantuojaan sekä toissijaisesti jälleenmyyjiin sekä palveluiden tarjoajiin, jotka myyvät tuotteita tai palveluita, joiden loppukäyttäjät voi olla yksityishenkilö?

Kysymys 7: Kenen tulisi nettiliittymämallissa olla ensisijaisesti maksuvelvollinen ja periä maksua liittymien haltijoilta? Tulisiko maksua periä kaikista yksityishenkilöiden nettiliittymistä vai tulisiko maksun perimiseen tehdä rajauksia nettiliittymän nopeuden tai liittymän haltijan iän perusteella?

Jos tällaista maksua perittäisiin, tulisiko sitä periä vuosittain vai jollakin muulla aikavälillä?

Kysymys 8: Jos hyvitys maksettaisiin budjettivaroista tai erillisestä rahastosta, minkä tahon tulisi huolehtia maksun keräämisestä?

Talousarvion ulkopuolisten rahastojen perustamiseen tulee suhtautua hyvin pidättyväisesti. Perustuslain 87 §:n mukaan ”Laila voidaan säätää valtion rahaston jättämisestä talousarvion ulkopuolelle, jos valtion pysyvän tehtävän hoitaminen sitä välttämättä edellyttää. Talousarvion ulkopuolisen rahaston perustamista taikka tällaisen rahaston tai sen käyttötarkoituksen olennaista laajentamista tarkoittavan lakiehdotuksen hyväksymiseen vaaditaan eduskunnassa vähintään kahden kolmasosan enemmistö annetuista äänistä.” Säännöksen perustelujen mukaan lähtökohtana tulee olla, että talousarvio sisältää kaikki valtion tulot ja menot ja että rahastojen perustaminen on poikkeuksellista. Perustelujen mukaan (HE 1/1998 vp, s. 139) mm. ”Valtion pysyvän tehtävän hoitaminen saattaa säännöksen tarkoittamalla tavalla ehdottomasti edellyttää rahaston perustamista silloin, kun tehtävän hoitamiseen liittyvien määrältään huomattavien menoerien toteutuminen on vaikeasti ennakoitavissa. Erilaiset valtion takauksien tai takuiden myöntämistä koskevien toimintojen voidaan katsoa kuuluvan tähän ryhmään. Esimerkkinä nykyisistä rahastoista voidaan mainita valtioneuvoston rahasto. Tällaisia tehtäviä ovat myös erilaiset vakuutusluonteiset toiminnot ympäristönsuojelun alalla, joihin nykyisistä rahastoista kuuluu lähinnä öljysuojarahasto. Myös huomattavien rahamäärien kerääminen tuleviin, ennakoitavissa oleviin tarpeisiin saattaa edellyttää rahastointia. Tällaisista säästämisluonteisista toiminnoista voidaan mainita esimerkkinä nykyinen valtion eläkerahasto. Laajamittainen lainoitus- ja korkotukitoiminta nykyisen valtion asuntorahaston tapaan voi myös edellyttää rahastointia.” Yksityisen kopioinnin hyvityksen osalta on vaikea nähdä, miksi rahaston perustaminen tai olemassa olevan rahaston käyttötarkoituksen laajentaminen olisi välttämättä tarpeen tai

myöskään, mitä hyötyä olisi siitä, että yksityisen kopioinnin hyvitykset maksettaisiin rahastosta budjetin sijaan.

Kysymys 9: Tulisiko maksun tason lähtökohtaisesti määräytyä tallennuskapasiteetin perusteella vai jollain muulla perusteella vai näiden yhdistelmänä?

Jos katsotte, että tallennuskapasiteetin sijasta tai ohessa olisi sovellettava muita määräytymisperusteita, niin mitä nämä perusteet olisivat ja millä perusteella niitä tulisi soveltaa?

Kysymys 10: Millä tavalla laitteiden monikäyttöisyyden ja tallennuslaitteiden ja tallentamiseen käytettävien välineiden rajan hämärtyminen tulisi ottaa huomioon hyvitysmaksullisia laitteita ja alustoja sekä palveluita määriteltäessä ja / tai maksun suuruutta määrättäessä?

Kysymys 11: Millä tavalla teknisten toimenpiteiden käyttäminen tulisi ottaa huomioon?

Direktiivissä ei tarkkaan kerrota, miten teknisten toimenpiteiden soveltamista tai soveltamatta jättämistä olisi otettava huomioon. Johdantokappaleesta 39 kuitenkin ilmenee, että yksityistä kopiointia koskevan tekijänoikeuden rajoitus ei saa estää teknisten toimenpiteiden käyttöä ja että hyvitysjärjestelmässä olisi otettava asianmukaisesti huomioon tekninen ja taloudellinen kehitys varsinkin digitaalisen yksityiskäyttöön tapahtuvan kappaleen valmistamisen ja korvausjärjestelmien osalta, kun tehokkaita teknisiä suojausmenetelmiä on käytettävissä.

Tämän perusteella vaikuttaa siltä, että jos ja kun tietoyhteiskunta on kehittynyt pisteeseen, jossa oikeudenhaltijat voivat kontrolloida yksityisen kopioinnin laajuutta, niin tällä tulisi olla vaikutusta hyvitysjärjestelmään. Direktiivin säätämisen aikoihin oli jo yleistynyt kopiointisuojaus, joka mahdollisti oikeudenhaltijoille rajata valmistettavien kappaleiden määrää. Näin ollen näköpiirissä oli jo tuolloin, että kopioinnista aiheutuva haitta tai menetys voidaan oikeudenhaltijoiden toimin rajoittaa. Johdantokappaleen mukaan myös pelkälle mahdollisuudelle käyttää suojausmenetelmiä voidaan antaa painoarvoa hyvitysjärjestelmässä (suojausmenetelmiä *on käytettävissä* -> ei siis edellytä, että on käytetty. Myös itse artikkelissa käytetty sanamuoto ”teknisten suojakeinojen soveltaminen *tai soveltamatta jättäminen*” ohjaa samansuuntaiseen tulkintaan.)

Kysymys 12: Millä tavalla maksun suuruuden tulisi määräytyä nettiliittymämallissa?

Kysymys 13: Missä tilanteissa haitan voitaisiin katsoa vahingon olevan vähäinen ja millä perusteella? Olisiko määriteltävä tällaisen vahingon kynnyсарvo, ja jos olisi, niin mikä se voisi olla?

Yksityisen kopioinnin hyvitysjärjestelmä on summaariseen oikeudenmukaisuuteen perustuva järjestelmä ja perustuu siksi yleisluonteisiin arvioihin. Myös haitan arvioinnissa ja siinä asetettavissa raja-arvoissa joudutaan varmasti tukeutumaan yleisluontoisuuteen. Esimerkiksi se, että tiedetään markkinoiden kehittyneen suuntaan, jossa tilauspohjaiset (eli lisensoidut) suoratoistopalvelut käytännössä ovat tehneet yksityisen kopioinnin tarpeettomaksi kuluttajien kannalta sekä lisäksi oikeudenhaltijoiden ulottuvilla on teknisiä keinoja, joilla voidaan rajoittaa yksityinen kopiointi voivat antaa aihetta päätelmälle, että yksityisen kopioinnin merkitys markkinoilla on vähentynyt ja siten hyvityksen oikeutus on heikentynyt.

Kysymys 14: Millä tavalla päätöksenteko hyvitysmaksun piiriin kuuluvista laitteista, tallennusvälineistä ja palveluista tulisi järjestää? Millä tavalla hyvitysmaksun suuruudesta tulisi päättää? Tulisiko yksityisen kopioinnin kokonaismäärää tarkastella nykyisenkaltaisilla yksityistä kopiointia koskevilla tutkimuksilla?

Tietoyhteiskuntadirektiivi lähtee siitä, että hyvitysjärjestelmässä otetaan huomioon teknologian ja markkinoiden kehittyminen. Yksityisen kopioinnin tutkimuksilla voidaan seurata yksityisen kopioinnin kehitystä ja se on siten tärkeä väline tietoon perustuvalla päätöksenteolla. Tutkimuksissa tulisi kuitenkin myös analysoida yksityisen kopioinnin merkitystä tekijänoikeustaloudessa kokonaisuutena (mukaan lukien vaikutus lisensoituun ja muuhun luvalliseen kopiointiin sekä oikeudenhaltijoiden mahdollisuuteen rajoittaa kopiointi teknisin keinoin) ja yksityisestä kopioinnista tekijöille aiheutuva haitta.

Kysymys 15: Mikäli hyvitysmaksu tulisi mielestänne toteuttaa esimerkiksi erillisellä rahastomallilla tai nettiliittymämallilla, niin millä perusteella ja minkälaisella päätöksentekomekanismilla hyvitysmaksun määrästä tulisi päättää?

Kysymys 16: Onko Suomen hyvitysmaksutaso kokonaisuutena (vuonna 2024: 11 miljoonaa euroa, vuonna 2025: 5,5 miljoonaa euroa) oikea suhteessa oikeudenhaltijoille aiheutuvaan vahinkoon?

Budjettivaroin maksettavassa hyvityksessä on huomioitu kopiointitutkimusten osoittama yksityisen kopiointin kehitys verrattuna lähtökohtaan vuonna 2015. On totta, että hyvitysmäärän pudotus vuoden 2024 tasoon verrattuna on merkittävä ja olisi ollut kenties suotavaa, että hyvitysmäärän sopeutustoimia olisi aloitettu jo aiemmin, kun kopiointitutkimukset osoittivat yksityisen kopiointin laskevaa trendiä. On syytä huomioida, että Suomessa hyvityksen lähtötaso (per capita) vuonna 2015 on ollut verrattain korkealla tasolla esimerkiksi verrattuna muihin Euroopan maihin. (Lisäksi tällaista vertailua tehdessä on huomiotava, että monissa EU-maissa on 5 artiklan 2 a-kohdan ja b-kohdan mukaisia tekijänoikeuden rajoituksia varten säädetty yhtenäinen hyvitysjärjestelmä, eli käytännössä tällaisissa vertailuissa olisi huomioitava myös Suomessa valokopiointin korvaamiseksi käytetty sopimuslisensijärjestelmä.)

Kysymys 17: Miten mahdollinen vapautus hyvitysmaksusta tai maksetun hyvitysmaksun palautus olisi järjestettävä, jotta vapautuksen tai palautuksen saaminen olisi tosiasiallisesti mahdollista, eikä kohtuuttoman vaikeaa?

Kysymys 18: Tulisiko työnantajan työntekijän käyttöön hankkimien / vuokraamien älypuhelimien, joiden haltijana on luonnollinen henkilö, kuulua hyvitysmaksun piiriin, ja millä tavalla maksun keräämisen tällaisten puhelimien osalta tulisi tapahtua? Miten työntekijöiden käytössä oleviin kannettaviin tietokoneisiin tulisi suhtautua?

Kysymys 19: Onko hyvitysmaksun kerääminen mahdollista, jos yksityishenkilö ostaa tallennuslaitteen tai -alustan ulkomaisesta verkkokaupasta? Entä silloin, jos yksityishenkilö hankkii tallennuspalvelun (pilvipalvelu) ulkomailta?

Miten tällaista toimintaa voidaan valvoa? Mikäli tätä ei voida valvoa, olisiko tarkoituksenmukaisempaa kerätä hyvitysmaksua tallennuslaitteiden sijasta tai ohessa sellaisilta luonnollisilta henkilöiltä, joilla on laajakaistaliittymä Suomessa?

Kysymys 20: Jos hyvitysmaksuvelvollisuus koskisi tallennuslaitteiden ja -alustojen valmistajia, maahantuoja, myyjiä ja tallennuspalveluiden tarjoajia, niin miten maksu- ja tilitysvelvollisuus oikeudenhaltijoille olisi järjestettävissä niin, että sen aiheuttama kustannusrasitus ja hallinnollinen taakka olisi mahdollisimman pieni?

Jos katsotte, että maksu olisi kerättävissä keskitetyimmällä tavalla, niin miltä taholta ja miten maksun kerääminen ja tilitysvelvollisuus hoidettaisiin?

Kysymys 21: Onko maksu- ja tilitysvelvollisuuden kannalta merkitystä, tapahtuuko tilitys yhdelle vai useammalle oikeudenhaltijoita edustavalle taholle?

Kysymys 22: Onko näkemyksenne mukaan tältä osin tarvetta tehdä muutoksia tekijänoikeuslakiin?

Olisiko riittävää, jos laissa olisi säännökset yleisistä varojen tilitystä ja käyttöä koskevista perusteista, joita noudattaen hyvitysmaksuvarat keräävä ja/tai tilittävä taho (tai tahot) voisi päättää jakosuhteesta yksilöllisten tilitysten ja tekijöiden yhteisiin tarkoituksiin käytettävien varojen välillä sekä tilitysperusteista ja varojen jakamisesta?

Millä tavalla maksuvarojen tilitys oikeudenhaltijoille tulisi järjestää niin, että siitä aiheutuu mahdollisimman vähän hallinnollista taakkaa ja kuluja?

Kysymys 23: Millä tavalla tulisi määritellä varojen jakautuminen eri aloja edustaville oikeudenhaltijaryhmille?

Kysymys 24: Onko näkemyksenne mukaan järjestön valvonnan osalta tarvetta tehdä muutoksia tekijänoikeuslakiin? Jos on, niin mitä muutoksia ja millä perusteella?

Kysymys 25: Minkä järjestelmän tai järjestelmien yhdistelmän pohjalta (mahdollisine muokkauksineen) hyvitys tulisi ensisijaisesti järjestää tarvittavine muutoksineen:

Nykyinen budjettimalli on tehokkain.

Kysymys 26: Onko olemassa jotain olennaisia näkökohtia, joita ei ole kysytty, mutta jotka katsotte tarpeelliseksi tuoda esiin?

Yksityinen kopiointi on vähentynyt viimeisen kymmenen vuoden aikana huomattavasti, samoin suojausteknologiat ovat kehittyneet ja kehittyvät jatkuvasti. Nämä tekijät ovat heikentäneet yksityisen kopioinnin hyvityksen oikeutusta, minkä vuoksi tulisikin arvioida perusteita yksityisen kopioinnin hyvityksestä luopumiselle. Jos yksityisestä kopioinnista katsotaan edelleen aiheutuvan sellaista haittaa, että järjestelmää jatketaan, tulisi hyvitys nykymallin mukaisesti maksaa budjetista ja rahoittaa yleiskatteellisesti verotuloista. Laitemaksupohjainen järjestelmä olisi tehoton ja kallis ja korvamerkitty pieni vero olisi vaikea kohdentaa oikeisiin, yksityistä kopiointia nimenomaisesti harjoittaviin henkilöihin ja aiheuttaisi myös hallinnollisia kustannuksia.

Jakelu OKM Opetus- ja kulttuuriministeriö
OKM KUPO Tekijänoikeuden ja audiovisuaalisen kulttuurin v.alue, Aura Lehtonen

Tiedoksi